

W maju 2003 r. pozwana przeprowadzała opróżnienie mieszkania służbowego przyznanego skarżącemu, który twierdzi, że zabrano jedynie część jego rzeczy osobistych. Pismem z dnia 16 maja 2005 r. pozwana poinformowała skarżącego, że jego rzeczy osobiste oraz samochód zostaną przesłane do Włoch oraz wezwała go, by skontaktował się ze spedytorem w celu uzgodnienia kwestii odbioru przesyłki.

Pismem z dnia 1 marca 2005 r. skarżący wystąpił między innymi o przedstawienie mu szczegółowej listy przesłanych przedmiotów jak również kopii listu przewozowego. Wniosek ten pozostał bez odpowiedzi podobnie jak zażalenie wniesione przez skarżącego w dniu 2 września 2005 r.

W swej skardze skarżący podnosi, że dorozumiana decyzja o oddaleniu zażalenia jest sprzeczna z prawem z powodu braku uzasadnienia, naruszenia prawa, naruszenia obowiązku starannego działania, jawności i dobrej administracji jak również naruszenia zasady *neminem laedere*.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2006 r. — Talvela przeciwko Komisji

(Sprawa F-43/06)

(2006/C 143/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tuomo Talvela (Oslo, Norwegia) [przedstawiciel: E. Boigelot, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie sprawozdania z przebiegu kariery skarżącego za okres od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 31 grudnia 2004 r., jak również decyzji oceniającego z odwołania z dnia 31 sierpnia 2005 r. potwierdzającej i ostatecznie przyjmującej to sprawozdanie;
- uchylenie dorozumianej decyzji o oddaleniu wniosku skarżącego z dnia 25 lutego 2005 r., jak również jakichkol-

wiek aktów będących jej następstwem lub z nią związanych;

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 11 stycznia 2006 r., otrzymanej w dniu 13 stycznia 2006 r., o oddaleniu zażalenia wniesionego przez skarżącego w dniu 23 września 2005 r. w sprawie uchylenia zaskarżonych decyzji;
- zasądzenie zadośćuczynienia, jak i odszkodowania w tym za szkodę w rozwoju kariery, oszacowanych *ex aequo et bono* na 4 000 EUR, z zastrzeżeniem zmian w trakcie postępowania;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnosi przede wszystkim naruszenie art. 25 akapit drugi, art. 26 i 43 regulaminu pracowniczego, jak również ogólnych przepisów wykonawczych o zastosowaniu art. 43, przyjętych przez pozwaną w dniu 3 marca 2004 r., zasad szczególnych odnoszących się do personelu zatrudnionego w służbach zewnętrznych oraz wytycznych w sprawie oceny.

Podnosi on ponadto, że pozwana naruszyła ogólne przepisy wykonawcze, które uchwalila w dniu 28 kwietnia 2004 r., w zakresie przebiegu dochodzeń administracyjnych oraz rodzajów postępowania dyscyplinarnego.

Skarży się on następnie na naruszenie podstawowych wymogów proceduralnych, naruszenie ogólnych zasad prawa, takich jak przestrzeganie prawa do obrony, zasadę dobrej administracji i obowiązek staranności, zasadę równości traktowania oraz zasad, zgodnie z którymi organ powołujący wydaje decyzję jedynie w oparciu o prawnie dopuszczalne motywy, tzn. takie które są słuszne i nie są dotknięte oczywistym błędem w ocenie co do okoliczności faktycznych lub co do prawa.

Skarżący podnosi wreszcie, że sporządzając sporną ocenę za 2004 r. na przywołanych warunkach, organ powołujący w sposób oczywisty nie dokonał właściwego zastosowania i wykładni przepisów regulaminowych ani przywołanych wyżej zasad. Decyzja jego opiera się zatem na niedokładnym uzasadnieniu, zarówno co do okoliczności faktycznych jak i co do prawa. Skarżący znalazł się w rezultacie w sytuacji dyskryminacji w administracji, niezgodnej z jego oczekiwaniami oraz uzasadnionymi interesami.